Posłuchaj

()

Ewangelia na 2. Niedzielę po Pięćdziesiątnicy

Łk 14, 16-24 Onego czasu: Powiedział Jezus faryzeuszom tę przypowieść: «Człowiek pewien zgotował wieczerzę wielką i wezwał wielu. I posłał sługę swego w godzinę wieczerzy, aby powiedział zaproszonym, żeby przyszli, bo już wszystko gotowe. I poczęli się wszyscy społem wymawiać. Pierwszy rzekł mu: Kupiłem wieś i koniecznie muszę pójść, a obejrzeć ją; proszę cię, miej mnie za wymówionego. A drugi rzekł: Kupiłem pięć par wołów i idę ich próbować; proszę cię, miej mnie za wymówionego. A inny powiedział: Żonę pojąłem, a przeto nie mogę przyjść. I wróciwszy ów sługa oznajmił to panu swemu. Wtedy rozgniewany gospodarz rzekł do sługi swego: Wynijdź rychło na ulice i na drogi miejskie, a ubogich i ułomnych, i chromych, i ślepych wprowadź tu. I rzekł sługa: Panie, stało się, jak rozkazałeś, a jeszcze jest miejsce. I rzekł Pan do sługi: Wynijdź na drogi i opłotki, a przymuszaj do wejścia, aby dom mój był zapełniony. A powiadam wam, że żaden z owych mężów, którzy byli zaproszeni, nie zakosztuje wieczerzy mojej».

Homilia księdza Jakuba Wujka TJ

Człowiek niektóry uczynił wielką wieczerzę. Człowiek ten jest ci Pan a Zbawiciel nasz Jezus Chrystus, prawdziwy Bóg i prawdziwy człowiek, który nie dla żadnej swej potrzeby, ani dla jakiego pożytku swego, jeno ze szczerej łaski i dobroci swojej a dla naszego zbawienia sprawił nam przez wcielenie swoje tę wielką wieczerzę naszego odkupienia, której wszyscy wierni Jego i tu na tym świecie i na onym z weselem używają, to jest chleba słowa Jego św. i rozmaitych potraw świętych sakramentów, a najwięcej Ciała i Krwi Jego, a po śmierci żywota wiecznego.

Przetoć ta wieczerza nazwana jest wielką, albowiem wielki jest Ten, który ją nam sprawił i z wielkiej miłości i wielkim kosztem ją uczynił, albowiem nie srebrem, nie złotem, ale Krwią najdroższą swą zgotował ja. Nadto wielki jest dom, w któym ją sprawuje, to jest Kościół jego św. powszechny, tak tu na tym świecie jeszcze bojujący, jako i on w niebie tryumfujący, i wielka jest moc gości spokojnych, którzy się schodzą na tę wieczerzę, a przecie się wszyscy zgadzają, nie tak jako na djablich wieczerzach kacerskich, kędy warchołów i niedostatków jest pełno.

Na tę tedy wielką, a kosztowną wieczerzę naprzód Pan Chrystus sam przez się zaprosił wielu, to jest wszystkich żydów i przełożonych żydowskich i potem przez sługę swego, to jest przez apostoły i kaznodzieje swe powtórnie ich wezwał, gdy już była godzina wieczerzy, to jest po wniebowstąpieniu swojem, aby przyszli ci, którzy już byli pierwej zaproszeni. Bo, prawi, już wszystko gotowe, niebo otworzone, piekło zburzone, grzech zgładzony, śmierć zwyciężona, wszystkie tajemnice naszego odkupienia ogłoszone.

Copyright Mavientura Projects e.K> Kazania do Ewangelii Mszy Trydenckiej – Niedziele 1 – 2. Niedziela po Pięćdziesiątnicy | 2

A obacz, iż Pan Chrystus posłał nie wielu sług, ale jednego sługę wzywać na tę wieczerzę, bo acz ma wielu w Kościele swym apostołów, pasterzy, kaznodziejów, wszakże ci wszyscy są za jednego, iż wszyscy jednostajnie uczą i na jedną wieczerzę wzywają, a u kacerzów zaś, jako rozliczne są czartowskie wieczerze, tak też różne wiary, różni ministrowie i słudzy szatańscy.

Modlitwa

Módlmy się. Racz nas obdarzyć Panie ustawiczną bojaźnią i miłością świętego imienia Twojego, albowiem nigdy opieki Swej nie odmawiasz, tym, których utwierdzasz w Swojej miłości. Przez Pana naszego Jezusa Chrystusa, Syna Twojego, który z Tobą żyje i króluje w jedności Ducha Świętego Bóg przez wszystkie wieki

Jak podobał Ci się ten wpis?

Kliknij na gwiazdkę, by go ocenić!

Oceń

Średnia ocena / 5. Policzone głosy:

Jeszcze bez oceny. Bądź pierwszy!

Jeśli podobał Ci się ten wpis ...

Obserwuj nas na mediach społecznościowych!

Related